

Arrest

nr. 267 276 van 26 januari 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN DER SCHUEREN
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 september 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 15 oktober 2021 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat F. VAN DER SCHUEREN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker wordt op 12 november 2013 aangehouden door de onderzoeksrechter voor inbreuken op de wetgeving inzake drugs. Het bevel tot aanhouding wordt op 20 december 2013 opgeheven mits betaling van een borg.

1.2. Op 30 juni 2016 wordt verzoeker door de correctionele rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van acht jaar voor inbreuken op de wetgeving inzake drugs.

1.3. Verzoeker wordt op 5 maart 2021, na uitlevering door Slowakije, opgesloten in de gevangenis van Antwerpen.

1.4. Op 31 maart 2021 wordt verzoeker in de gevangenis een vragenlijst hoorrecht overhandigd.

1.5. Op 10 september 2021 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod voor tien jaar.

Het bevel om het grondgebied te verlaten is de thans bestreden beslissing. Dit bevel is gemotiveerd als volgt:

“De heer: [V.,S.G.], geboren te Alkmaar, op 17.03.1965 onderdaan van Nederland wordt het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten met het oog op een tussenstaatse overbrenging zonder instemming waardoor er geen termijn om het grondgebied te verlaten kan worden toegestaan.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Artikel 7, eerste lid, 3°, artikel 43§1, 2° en artikel 44ter, van de wet van 15 december 1980: wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, geacht de openbare orde te kunnen schaden, het gedrag van de betrokkene vormt een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving, hij heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuken op de wetgeving inzake drugs, feiten waarvoor hij op 30.06.2016 werd veroordeeld door het Hof van Beroep te Antwerpen tot een gevangenisstraf van 8 jaar.

Uit het vonnis blijkt dat betrokkene bewust heeft meegeholpen aan de productie van zeer gevaarlijke drugs. Het minimaal berekende vermogensvoordeel bedraagt zo'n 1.050.000 euro. Het op straat verkochte product is hier een veelvoud van. Uit louter persoonlijk en gemakkelijk (geld)gewin wordt aldus volledig voorbijgegaan aan de openbare veiligheid, de algemene volksgezondheid en de gezondheid van de uiteindelijke individuele druggebruiker. Dit alles terwijl het plegen van dergelijke misrijven ook indruist tegen het maatschappelijk bewustzijn en de sociale orde. Dergelijke misdrijven zorgen namelijk voor een opeenvolging van belangrijke maatschappelijke overlast doordat verdovende middelen op de markt komen en er maatschappelijke beroering maakt tevens een bedreiging uit voor de openbare veiligheid.

Ingevolge de ernst van de door betrokkene gepleegde feiten (inbreuken op de wetgeving inzake drugs) concludeert de Administratie dat betrokkene momenteel een gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Met andere woorden, het gedrag van betrokkene betekent een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij.

Uit het administratief dossier van betrokkene blijkt dat hij minstens sinds 05.03.2021 in het Rijk verblijft en dat hij geen aanvraag heeft ingediend voor een verblijf van meer dan 3 maanden in de hoedanigheid van burger van de Europese Unie.

Artikel 44ter, van de wet van 15 december 1980: gezien voorgaande en gelet op het gegeven dat betrokkene het voorwerp uitmaakt van een tussenstaatse overbrenging, wordt aan betrokkene geen termijn toegekend om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Betrokkene heeft het ontvangstbewijs met betrekking tot de hoorplicht getekend in de gevangenis 31.03.2021. Betrokkene liet echter na deze vragenlijst in te vullen en aan de Administratie over te maken. Aldus liet betrokkene op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die zijn dossier kenmerken toen hem de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor zijn belangen op te komen en zijn standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken. Uit het administratief dossier blijkt dat hij bezoek ontvangt van zijn echtgenote. Het administratief dossier bevat geen informatie waaruit kan blijken dat zij verblijfsrecht heeft in België. Vooraleer het recht op gezinsleven gehandhaafd kan worden, dient betrokkene eerst gebruik te maken van de voor hem openstaande wettelijke verblijfsmogelijkheden. Betrokkene heeft dit tot op heden niet gedaan. Een schending van het artikel 8 EVRM is in dit geval niet aannemelijk. Het administratief dossier bevat geen elementen waaruit zou blijken dat hij persoonlijk een reëel risico zou lopen onderworpen te worden bij

een terugkeer naar zijn land van herkomst. Een schending van artikel 3 EVRM wordt dan ook niet aangenomen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 44ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de formele en de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Hij zet zijn middel uiteen als volgt:

"Verzoeker kreeg een bevel om het grondgebied te verlaten zonder uitvoeringstermijn omdat verzoeker zoals gesteld door de bestreden beslissing het voorwerp uitmaakt van een tussenstaatse overbrenging. Artikel 44ter Vreemdelingenwet stelt het volgende:

Art. 44ter. § 1. Wanneer een burger van de Unie of zijn familielid niet of niet meer het recht heeft om op het grondgebied te verblijven, kan de minister of zijn gemachtigde hem, met toepassing van artikel 7, eerste lid, een bevel geven om het grondgebied te verlaten.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een bevel om het grondgebied te verlaten te geven, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezinssituatie en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

§ 2. Het bevel om het grondgebied te verlaten, afgegeven aan een burger van de Unie of zijn familielid, vermeldt de termijn binnen welke hij het grondgebied van het Rijk moet verlaten. Behalve in naar behoren aangetoonde dringende gevallen, mag deze termijn niet korter zijn dan een maand te rekenen vanaf de kennisgeving van de beslissing.

De in het eerste lid bedoelde termijn kan door de minister of zijn gemachtigde worden verlengd wanneer:

1° de vrijwillige terugkeer niet kan worden gerealiseerd binnen deze termijn, of

2° de omstandigheden die specifiek zijn voor de situatie van de betrokkene dit rechtvaardigen.

De aanvraag voor een verlenging van de termijn om het grondgebied van het Rijk te verlaten moet door de burger van de Unie of zijn familielid worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde.

Volgens artikel 44ter van de Vreemdelingenwet moet aldus wanneer de termijn minder dan 1 maand bedraagt, dus ook wanneer er geen uitvoeringsdatum bepaald is, sprake zijn van een "naar behoren aangetoond dringende gevallen

Dit vergt een uitdrukkelijke motivering.

In de bestreden beslissing gebeurt dit niet.

Er wordt enkel gesproken over een tussenstaatse overbrenging wat niet automatisch een dringend geval uitmaakt.

Op geen enkele manier wordt aangetoond dat het in se gaat om een dringend geval.

Het woord dringend wordt in de motivering zelfs niet aangehaald.

Verzoeker verwijst naar het arrest nr. 205 430 van 18 juni 2018 RVV [...]:

"Terugkoppelend naar de bestreden beslissing stelt de Raad vast dat er uitdrukkelijk in de aanhef wordt gesteld dat verzoeker - die onbetwistbaar een EU-onderdaan is - geen termijn krijgt toegekend om het grondgebied van België te verlaten. Uit artikel 44 ter van de Vreemdelingenwet volgt duidelijk dat indien er aan een EU-onderdaan een bevel om het grondgebied te verlaten wordt uitgereikt met een uitvoeringstermijn van minder dan een maand - wat ook het geval is als er geen uitvoeringstermijn wordt voorzien - er sprake moet zijn van een "naar behoren aangetoond dringend[...] geval[...]. Dit veronderstelt een motivering in de bestreden beslissing waarom het geval van verzoeker een dringend geval is. In de bestreden beslissing wordt niet verwezen naar de toepassing van artikel 44ter van de Vreemdelingenwet maar kan wel worden gelezen: "De dienst is van mening dat het gedrag van de betrokkene, die veroordeeld werd voor bovengenoemde feiten, een gevaar voor de samenleving vormt. Deze houding is in strijd met de zeden en gewoonten van onze bevolking. Er wordt aan betrokkene om die reden dan ook geen termijn toegestaan om het grondgebied van het Rijk te verlaten. " Deze verwijzing naar een strafrechtelijke veroordeling vormt zoals verzoeker opwerpt in zijn verzoekschrift prima facie geen motivering waarom zijn geval een dermate dringend geval is dat hem geen termijn om het grondgebied te verlaten wordt toegestaan. De voormelde motivering in de bestreden beslissing vormt prima facie eerder een motivering in het licht van de artikelen 43, §1, 2° en 44septies, §1 van de Vreemdelingenwet waarnaar de bestreden beslissing verwijst en die toelaten om een bevel om het

grondgebied te verlaten aan een EU-onderdaan te geven om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid of om die redenen een burger van de Unie vast te houden in het geval dat er een gedwongen uitvoering van een bevel om het grondgebied te verlaten kan plaatsgrijpen, hoewel dit ook alleen maar kan indien andere minder dwingende maatregelen niet doeltreffend kunnen worden toegepast.”

Verzoeker werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 jaar. Hij verblijft momenteel in de gevangenis van Antwerpen. Hij vormt geen gevaar voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde.

Dat verzoeker dan ook niet begrijpt waarom hij bij hoogdringendheid het land moet verlaten.

Bovendien is er geen sprake van een tussenstaatse overbrenging. Verzoeker moet zijn straf in de gevangenis op het Belgisch grondgebied uitzitten. In het kader van de strafuitvoering werd verzoeker opgeroepen, en hij heeft zich aangemeld aan de gevangenis van Antwerpen. Verzoeker bevindt zich in een overmachtssituatie.

Dat de motivering foutief is.

De bestreden beslissing schendt artikel 44ter Vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht.”

2.2. Verzoeker betwist op zich niet dat er grond was om hem bevel te geven om het grondgebied te verlaten en dat het bevel zelf in overeenstemming met de wet is gegeven. Hij bekritiseert het bestreden bevel louter in de mate dat hem hierin geen enkele termijn voor vrijwillig vertrek werd toegestaan met toepassing van artikel 44ter van de Vreemdelingenwet. Hij benadrukt dat hiervoor sprake moet zijn van een “naar behoren aangetoond dringend[...] geval[...]”, waaromtrent volgens hem niet werd gemotiveerd en dat niet werd aangetoond. In de voorliggende omstandigheden blijkt evenwel niet dat verzoeker een voldoende belang heeft bij deze kritiek. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker momenteel een gevangenisstraf van acht jaar uitzit, waarbij het strafeinde pas is voorzien voor november 2028. Er kan niet worden ingezien welk belang verzoeker heeft bij het gegeven dat hem al dan niet een termijn om vrijwillig het grondgebied te verlaten werd gegeven. Er blijkt immers niet dat hij, gelet op zijn huidige situatie, in de mogelijkheid is om zelf gevolg te geven aan enige mogelijke termijn. Op de terechtzitting hierop gewezen, kon verzoeker ook niet verduidelijken welk belang hij concreet heeft bij zijn kritiek. Hij stelde slechts zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. Het enig middel is, bij gebrek aan belang, onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het enig middel is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, wordt samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS